

indledet offentlig Undersøgelse i Anledning af en ham formentlig overgaaet Forurettelse.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

*Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Søneringen m. m.*

Forhandlingen genoptoges.

**Formanden:** Som bemærket i Gaar vil der under denne Forhandling ogsaa kunne tales om den følgende paa Dagsordenen opførte Sag: Forslag til Lov om Navigationsundervisningen.

**Ellinger:** Den lange Tid, der er hængaaet fra den Dag, disse Lovforslag blev fremsat, og til første Behandling, har gjort det muligt, at ikke alene den mindre Kreds af Medlemmer, som af de respektive Partier har faaet den Opgave særlig at sætte sig ind i disse Lovforslag, har faaet Tid og Lejlighed dertil, men ogsaa mange andre Medlemmer, og det er formentlig Aarsagen til, at Talerlisten ved disse Sagers Behandling er meget lang. Naar jeg nu tager Ordet, kan jeg sige, at jeg har en lignende Baggrund derfor som det ærede Medlem fra Nyborg (Birch). Ogsaa jeg har henlevet min Barndom i en Søekøbstad. Det var for mit Vedkommende Helsingør, og den største Glæde for os Drengene var at være ude halve eller hele Dage, og undertiden ogsaa Nætter, med Lodserne og Kadrejerne i den gyldne Tid, da Sejlskibsflaaden endnu var stor, da man, naar Skibene havde været opholdt paa Grund af Modvind i nogle Dage, kunde se en Flaade af Sejlskibe stryge ind gennem Sundet, undertiden i saa tæt en Mængde, at den svenske Kyst var skjult for ens Blik. De Tider er jo nu desværre forbi. Men saa har jeg senere haft nogen Berøring med Søfart, for saa vidt som jeg i en længere Aarrække har været Lærer ved Søofficersskolen. Naar man af og til har sejlet med Fragtskibe, har det ikke været den mindste Fornøjelse om Bord at følge Navigeringen, Observationerne og Rutens Indlæggelse paa Kortet. Det er ad saadanne Veje vistnok, den største Sagkundskab i dette Ting er tilvejebragt. Vi har den ikke større, men meget større findes den vel for øvrigt heller ikke oppe i selve Ministeriet.

Navigationsvæsenet laa tidligere under Marineministeriet, og den i mange Aar fungerende Marineminister Ravn nærede en levende Interesse for Navigationsvæsenet; for det første var han selv en dygtig Sømand, dernæst var han en dygtig Matematiker og endvidere en fortræffelig Pædagog og kendte det Liv, som disse unge Mennesker, der skulde paa Navigations-skolen, gik ind til. Intet Under, at han nærede stor Interesse for Navigationsvæsenet, og at der kom Tradition oppe i Marineministeriet i saa Henseende. Navigations-skolerne er jo private, idet dog nogle er kommunale, og det er formentlig den nuværende udviklede Ordning, der har bevirket, at man ikke har taget Mod til sig og har foreslaaet nogen Ændring i saa Henseende i Stedet for det — om jeg saa maa sige — Misfoster af en Statskole, som skal etableres efter det foreliggende Lovforslag. I 1880erne kom der en Bevægelse frem herhjemme, gaaende ud paa, at Hovedundervisningen skulde lægges hen til en enkelt Skole her i København. Men den Kommissionsbetænkning, der gik i denne Retning, vandt ikke Bifald hverken hos den daværende Minister eller paa Rigsdagen, og Loven af 1892 gav da ogsaa Udtryk derfor. Saa kom der i 1904 en ny Kommission om denne Sag; den afgav Betænkning i 1906, og dens 9 Medlemmer delte sig i et Fler-tal og et Mindretal paa henholdsvis 5 og 4 Medlemmer, idet det lille Fler-tal egentlig ønskede en Statsskole her i København, men dog nøjedes med at udtale sig for en privat Skole med et Slags Statstempel og større Eksamensfordringer, medens Mindretallet holdt paa, at man væsentlig skulde blive paa det bestaaende Grundlag, hvilket, som der blev nævnt under Forhandlingerne i Gaar, den Gang fik Støtte fra Styrmandsforeningen. Fra 1906 overgik Navigationsvæsenet fra Marineministeriet til Indenrigsministeriet, men da saa Ministeriet for Handel og Søfart blev oprettet — det Ministerium, over hvilket den daværende Konseilspræsident satte Devisen: „Nur keine Dummheiten“, jeg haaber dog nok, at der skulde komme noget mere ud deraf! — overgik Navigationsvæsenet til dette Ministerium, hvori imidlertid, som jeg nylig bemærkede, Kendskabet til Søfart ikke er synderlig stærkt repræsenteret. En ny Kommissionsbetænkning fik vi saa i 1912. Kommissionen havde den unge og jo ikke med Hensyn til Søfart kyndige Departementschef til Formand. Endvidere sad 4 Navi-